

Brassó, Nagy- s Czérna-utca sarkán
F. utorkutára fölött, I. em.
a szerkesztő hétköznapiakon délelőtti
9-11 óra között,
holony a ester-uteza 325. sz. a.,
hol minden délután alálható
lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
előzetési pénzek és hirdetések
bérmentesen de küldendő
szíratok vissza nem adatnak

BRASSÓ

helyben házhoz hordva v. vidékről
postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 rt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor helye 5 kr (1-10 so
helye 50 kr.) Nagyobb és többzori hird-
téseknél kedvezmény.
Minden egye hirdetés bérletdíj: 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassómezei választmányának hivatalos közlönye.

Brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, dícső-szentmártoni, erzsébetvárosi hosszúasói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári s szegediek kir. járásbírói hivatalos hirdetője

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler János; Dukas Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube s társa. Haasenstein és Vogler Otto Maasz; Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetésirodájában.

105-ik szám.

Brassó, Csütörtök, szeptember 13-án.

IV. évfolyam 1888.

Az osztrákok s a magyar ipar.

Az alsó-ausztriai kereskedelmi és iparkamara idei évi jelentése panaszkodik a magyar kormány s nemzet ellen, a miért ez — az osztrák ipar rovására — magyar nemzeti ipart akar teremteni és a szállítóktól egyrészt megköveteli, hogy magyarok legyenek, másrészt hogy a szállított iparcikkek hazai anyagból hazai gyárban készüljenek.

Ez nemzetiségi túlzás, — mondja az alsó-ausztriai kamara — melyet ellensúlyozni, illetve megakadályozni kellene az osztrák kormánynak.

Mióta államok és nemzetek fennállnak s a kor színvonalára emelkedtek; mióta a világ áll s az államférfiaknak egyrészt, a nemzeteknek másrészt egészséges felfogásuk és érzésük volt államuk s nemzetük közgazdasági helyzetét illetőleg: azóta mindegyik oda törekszik, hogy ipart s kereskedelmet teremtsen országának.

Ausztria régen ébredt erre a tudatra, van is szép ipara. — Magyarország is felfogta ennek fontosságát már a 17-dik században, midőn mindennemű kedvezményekkel igyekezett ipart teremteni s kereskedelmét előmozdítani. Csakhogy jöttek más idők, közgazdasági életünk nézve kevésbé kedvezők, a mikor az előbbi vívmányok nemcsak nem fejlesztettek, de sőt hanyatlottak is.

Ujabbban azonban a kor követelményei hatalmasabban léptek fel, mint valaha. Az állam igényei évről-évre nemhogy csökkennének, hanem növekednek; a jövedelmi források nem elegendők; elemi csapások s külkereskedelmünk elzárkózottsága következtében népünk szegényedik, holott terhei emelkednek; a földművelés nem képes többé egyedüli életforrás maradni s ez annál kevésbé, mert a világpiacra szemben állunk nemcsak az orosz s oláh gabonával, hanem az amerikaival is: hatalmas versenytársak, melyekkel alig állhatjuk ki a versenyt.

Ily körülmények között csakugyan a tizenkettedik órában ébredt föl államkormány és nemzet, hogy ipart s kereskedelmet kell teremtsen az országnak, megnyissa ezen termé-

szetes és leggazdagabb jövedelmi forrást, mely áldásos az államra s polgáira egyaránt.

A mindennapi tapasztalat bizonyítja, hogy nagy és hatalmas csak oly állam és nemzet lehet, mely anyagilag, közgazdaságilag is független. Ez pedig csak egészséges alapon fejlődött, a kor színvonalán álló ipar s raczionális kereskedelem által lehet.

Anglia nem volna oly nagy világhatalom, ha ipara nem uralkodnék az egész világ fölött s gyarmatpolitikájának is ne volna főrugója az iparpolitika.

Franciaország nem heverhette volna ki oly játszi könnyűséggel a németek által reá rótt oly borzasztó hadisarcot s az egy század óta annyi politikai változást, ha nincs oly jövedelemforrása, mint a francia ipar s kereskedelem; és Németország sem szavazhatna meg oly könnyedén annyi száz meg száz milliót hadi célokra, ha nem volna támasza a kiterjedt német iparban, mely könnyen elviselhetővé teszi polgárainak az állam által reá rótt terheket. S vajjon Olaszország kilábalhatott volna-e a pénzügyi hínárból s rendezhette volna-e oly szépen pénzügyeit, ha nincs ipara?

Hát maga Ausztria nem-e annak köszöni pénzügyei olyan állapotát, a minők jelenleg — bár még nagyon gyenge — hogy Magyarország fogyasztója csaknem teljes iparának?

Lám, a kicsi Románia, egy gyenge kis ország kelet és nyugat közt feküdve, miként igyekszik önálló nemzeti ipart teremteni, hogy ne szoruljon a külföldre! Gyárak emelkednek gyárak után; hol azelőtt elhagyatott rétek voltak, ott ma vasutak szeldek át az utat; hol azelőtt csak a harkály kopácsolta az erdők fáit, ott ma fűrésztelepek hirdetik az állam és nemzet fölébredését s bölcsességét.

Minden állam törekszik anyagi önállóságra, mert hisz létfeltételének ez az alapja.

És mit tapasztalunk ezalatt nálunk, Magyarország?

Egészen a legujabb korig természetesnek találta azt mindenki, hogy mi vazallusai legyünk Ausztriának; hogy a mi szegényedésünk alapja legyen az ő gazdagodásának. Az osztrákoknak tetszett az, hogy poton áron kivigyék tőlünk a nyerstermékeket, hogy azután

vámmentesen, méregdrágán hozzák be hozzánk többé-kevésbé legselejtesebb iparcikkeit.

Nagyon természetes, hogy abban a percben, melyben mi is öntudatra ébredtünk, feltűnt a magyar nemzeti ipar teremtésének égető szüksége. És még természetesebb, hogy kormány és társadalom igyekszik a mult mulasztásait a jelen kétszeres buzgalmával pótolni.

Ki veheti ezt rossz néven a magyar államtól? . . .

Az osztrákokon kívül senki. Az osztrákok is csak önzésből; mert abban a pillanatban, midőn sikerült nekünk iparunkat teljesen a kor színvonalára emelni s belfogyasztásunkat a beltermelés által fedeztetni, megszüntünk fejős tehene lenni Ausztriának.

Nem-e égbekiáltó bűn, hogy mi csupán textil-iparért évenként 60—70 millió forintot fizetünk Ausztriának, midőn azokat a posztókat és vásznakat itthon ép oly s talán még jobb minőségben lehetne előállítani?

Nem-e megbocsáthatatlan vétke volna az államkormánynak, ha tovább is tétlenül nézné, hogy a hazai közlekedési vállalatok külföldről szerzik be azon szükségleteiket, melyeket itt-honn ép oly minőségben s árban kaphatnak?

Ha a kormány ezt tovább is megtűrné, akkor nem érdemelné meg helyét.

Azt hisszük, hogy ez fáj az osztrákoknak. Csakhogy én közelebb állok magamhoz, mint más valaki, s valahányszor az osztrák kereskedők és iparosok egy-egy új panaszt hallatnak, — mindannyiszor nekünk egy-egy új gyártelepet kellene állítanunk. S mert az osztrákok sokszor fognak még panaszkodni reánk, sok gyárat kellene még építenünk. Ez az egyedüli felelet az ily jogtalan érzékenykedésre.

Mert csakugyan furcsa, hogyan panaszkodhatik az alsó-ausztriai kamara Magyarország legjogosabb nemzeti törekvései miatt!

A közös vámterület amúgy is csak Ausztria előnyére van, mert ha nem volna, — rég sorompók jelölnék Ausztriával szemben a magyar határt.

Csakhogy a közös vámterület még nem jelenti egyuttal azt is, hogy Magyarország állandó fogyasztója legyen Ausztriának és soha magyar ipart magának ne teremtsen.

A „BRASSÓ” TARCZÁJA.

Kóros állapotok tünetei.

Írta: Csulak Lajos.

V.

Kinek szól a fütemile?

Nem kételkedem, hogy a nemzet is, melyről itt említést teszek, nem kevésbé érez hajlandóságot fütemile-pereknek és fütyi-kereseteknek megindítására, mint Arany az Jánosé. Mondom: ebben nem kételkedem, de mindazonáltal mégis ki kell jelentenem, hogy jelenleg egy egészen más fütemiléről lesz szó. Arról tudniillik, a ki ott szokott csattogni a zöld salakúter, félig nyíló, meg egészen kinyílt virágos ablak mögött, a mi tulajdonát képezi virágostól és csalogányostól Berde Antal uramnak.

Igen, Berde Antal uramnak.

Jaj, de boldog egy ember ökeme! Bizony! Legálább én, meg igen sokan rajtam kívül mások is — megnevezek azonnal egy párt — mi nem tudjuk elhatározni magunkat, melyiket irigyeljük jobban: azt a félig-nyílt virágos sor ablakot-e, a mihez még a »bonumok« és »jussok« egész láncolata »jár«, vagy azt a másik félig uylt virágot, a kinek az Isten egy párnyi kis szájacskát, abba a szájacskába pedig — no, mit is adott?

Hej! mit adott!

Melyiket irigyeljük?! Jaj de ki tudná azt elhatározni!

Mert azt nekem ne is beszélje senki, ha nem fekete a szeme, ha nem karsu a dereka, ha nincsen neki piros arczája, mint a rozának, akkor az nem is lehet szép. Dehogyan lehet! Fekete legyen a haja, mint a fekete kökörcs, úgy égjen a két szeme, mint a Berde Erzsikéé; akkor tud bolondítani vele, a hogy bomlik minden legény Magyaroson Erzsike után!

Mikor munka idejében haza takarodik a falu népe este, ott kell elmenni a Bende uram ablaka előtt. Hej, de nagyot dobban akkor minden legény szíve! Kihuzza magát csinosan, gangosan lépdel munkái élén s olyan félfő büszkeséggel pillant jobbra: hátha meglátja Erzsike, hátha meglátná őt a fekete szemű csalogányt. Ünnepeken, táncmultságokon dehogyan kerülné el a Berde uram házát! dehogyan nem akadna tánczosa, akár minden ujjára kettő! Csak úgy dulakodnak utána; az a boldog, a ki megkaparíthatja magának.

De nemcsak a fiatalság legelteti szemeit örömmel Erzsike csinos termetén, az öregek is. Nagy elragadtatással hallgatják a vének, mikor elkezd énekelni a mester urral a templomban! Oh milyen szép lehet! — Az öreg tiszteltes, az ifjú tanító gyakran tesznek czélzásokat Antal uram előtt: Isten előtt való vétek parlagon hagyni egy ilyen nagy kincset! Csak épen írni kellene oda fel az uraknak Pestre, hátha csinál-

ának azok Erzsikéből olyan uri kisasszonyt, a kinek csak úgy hullana lábához a tömérdek bankó, csak úgy rohannának utána a nagyobbak még nagyobb urak! S hátha még vagy egy . . . No! — Nem lehet tudni; hja! sok példa van már arra!

Hanem Berde uram arról beszélni sem igen szeret: »Nem való az kérem alásan paraszt embernek, nem tudja magába venni a természetet. Hadd énekeljen csak inkább itthon az aratókkal, meg a szent gyülekezettel, elég az neki. Aztán meg . . . Itt a vállán vont egyet ökeme, nem mondta ki, mit akart, de felesleges is lett volna, tudta minden ember amúgy is. Gazdag ember volt, nem volt rászorulva. — Aztán meg, hogy elég van itthon is, a ki rohanjon utána. S ebben tökéletes igaza is van.

Vitályos Miska például, már egészen bizonyosra vette, egészen a kezén tartotta; s bizony hozzá is illett volna. Senkinek Magyaroson olyan ránczos száru csizmája, olyan ságár termete, olyan fehér ökrei, festett járompálcái, mint neki! Mikor felhuzta vasárnap hófehér berkeposztó nadrágját, felvette a brassói kék posztó ujjasát, fekete selyem nyakraválóját: az anyja sirva nézett utána; örömeiben sirt.

Jankó Feri egy hajszálát sem enged Miskának, csakhogy ő nem volt katona, nem tud úgy járni a lányok körül. Hiszen van is érte baj! Vasárnap mikor haza megy a tánczról, nem győzi oktatással az

Ez az, mit az alsó-ausztriai kamara szem elől téveszt.

De furcsa az is, hogy annak a kamarának nincs egy elítélő szava a csehországi magyarellenes üzemekre akkor, mikor a legjogosabb törekvést perhorreskálja!

Am panaszkodják a monarchia Lajthántúli fele a mi nemzeti törekvéseink fölött; ez minket nemcsak akadályozni nem fog, de sőt ellenkezőleg: csak serkenteni!

Belföld.

Brassó, szept. 12. (Kamatlábemelkedés.) Mint a „Pester Correspondenz”-nek Bécsből sürgönyzik, az osztrák-magyar bank főtanácsa a kamatlábnak $\frac{1}{2}\%$ -kal, $4\frac{1}{2}\%$ -ról $4\frac{1}{2}\%$ -ra leendő felemelését elhatározta. Ez intézkedés elengedhetlenné lett a bankhitelnek egészen rendkívüli, folyton emelkedő igénybevétele folytán, mely már az osztrák-magyar bank összes jegytartalékának abszorbeálásával fenyeget. Ha ezen abszorbtio bekövetkeznék a banknak legalább 5% -ra kellene emelni a kamatlábat, miután a legújabb kiegyezés által tudvalevőleg azon kötelezettséget vállalta magára, hogy ama jegyek után, melyeket 200 millió frt-ton felül ércz fedezet nélkül kiad, 5% -ot az állampénztárakba fizet.

Közigazgatási döntvénytár.

Az 1879. évi XXXI. t. cz. 73. §-a értelmében, ha az erdei kártétel 30 frtot meghalad: vétséget vagy büntettet képez. Elbírálása nem közigazgatási, hanem bírói utra tartozik. (Minisztertanács 1888. évi június 29-én hozott 6. számú határozata.)

Habár az 1876. évi XIII. t. cz. 40. §-a szerint a cseléd által megtérítendő mindennemű kárért a gazda magának a cseléd bérének megfelelő részét visszatarthatja, kártérítési követelését a nevezett törvényezikk 119. §-a értelmében csak a királyi bíróság előtt érvényesítheti. (Belügyminiszter 1886. évi 252. sz. rendelete.)

Nyugtabélyeg csakis a tényleg átvett tárgy értékétől jár. (Pénzügyi bíróság 1888. évi 2380. sz. határozata.)

Külpolitikai szemle.

Brassó, szept. 12.

A francia sajtó nagyon élénken foglalkozik a magyar minisztériummal; A „Temps” tegnapi számában a vezércikk a Tisza kabinetnek van szentelve s azon kérdéssel foglalkozik, hogy a Trefort halálával megüresült tárczával kit fog a kormány megbízni; e kérdés fejtegetése közben végig tekint a Tisza kabinet 13 éves multján, melyben Trefort küzdött legtovább a régiek közül a miniszterelnök mellett.

Most ő is elhunyt s a „magyar Pitt”, ki jelenleg Ostendeben időz, vissza kénytelen térni, kezébe veendő a kormány gyeplőit.

anyja: „Jaj, beh egy ügyetlen bogara vagy te az istennek! beh gyáva legény vagy! Háromszor tánczolt Miska Erzzivel, a mig te ott a szájadat tátottad. Hát mit vártál? Hogy én kérjem meg neked ugy-e? Jaj, jaj! Még bizony meg érem, hogy elkapja ma-holnap az orrod elől az a nagy ló s te ott maradsz a faképnél!”

Istók Györgyné ökeme is váltig taszigálja egyetlen Jancsiját s a mellett, hogy kemény biztatásokkal, egész istruckcióval látja el, nem rest maga sem átkullogni estenkint, Berde uramnak arról, hogy mi teméntelen sok mindene van neki, milyen jámbor, szelid, do'gos az ő fia; Erzsikének pedig mesélni egy ábrándos jövőről, egy jövő boldogságáról; t. i., ha nem lenne kifogása az ő aranyos Janosa ellen.

Az alszegi bíró fiai már czinkust is huztak hárman, a legkisebbre esett a szerencse, Marczira.

Ezek a jogosultabbak, ezek nem tudják elhatározni, melyiket irigyeljék jobban! — Oh, mert ezenkívül vannak még sokan! Igen, igen sokan. Hanem azok csak lejjebb! Nem mind ember az ember; van különbség köztük. Szabó Samu szegény, ő a szemét se merné felemelni oda. Én istenem, de hova is! A kinek apja csak szolgálégy volt, ugy csongolyított magának egy kis jószágot, egy néhány darab földet, hej: „A szegénynek még szeretni sem szabad.”

— Erzsikém lelkem, szerethetsz-e igazán? Láttod-e, besorozott engem a nímet, ki tudja! nézek-e még a szemedbe valaha! Felelj meg nekem igazán! Vissza hozzam-e neked még szívemet, vagy oda adjam inkább . . .

(Vége következik.)

A walesi herceg ismét vendége a bécsi udvarnak király ő felsége f. hó 11-én d. e. 11 órakor meglátogatta a walesi herceget, kinél később egynegyed 1 órakor Rudolf trónörökös tett felőrai látogatást. Röviddel 1 óra előtt a walesi herceg osztrák-magyar huszárezredének ezredesi egyenruhájában, melyet a Szent-István rend nagykeresztje díszített, a Burgba hajtatott, hogy köszönetet mondjon király ő felségének ezredtulajdonossá történt kinevezetéseért. A herceg háromnegyed óra hosszáig időzött ő felségénél, mire Rudolf trónörökösénél tett viszontlátogatást. D. u. 2 órakor a herceg Paget angol nagykövetnél villásreggelizett és 4 órakor Ellis kíséretében, háromnegyed óra hosszáig tartó látogatást tett Kálnoky grófnál a külügyminisztérium palotájában. A walesi herceg 12-ikén este 9 órakor király ő felségével a bellovári hadgyakorlatokra s onnan szintén ő felségével Gödöllőre utazik.

A bolgár kormány megadta a felhatalmazást a szent synodus egybehívására, mely két év óta szünetelt. Az ülések szeptember 13-án kezdődnek.

Több lap azt a hirt terjesztette el, hogy dr. Stoilow bolgár igazságügyminiszter külön missióval megy Rómába, Crispi olasz miniszterelnökhöz.

Ezt a hirt most Rómából megezáfolják. De az biztosra vehető, hogy a Stoilov Crispival találkozni fog, az utóbbiból a legnyomatékosabban azt a tanácsot fogja hallhatni, hogy a keleten a nyugalmat tartsák fenn és hogy Bulgária tartózkodjék minden olyastól, ami azt veszélyeztetné. Crispi abban a helyzetben lesz, hogy ezen intésének nyomatékosabbá tételére ki fogja jelenteni, hogy a bolgár kormány csak is ilyen magatartással felelhet meg az Olaszországgal szövetkezett kabinetek óhajainak és szándékainak is.

A Reuter ügynökségnek jelentik Teheránból: A meshedi angol ügyvivő jelentése szerint Ishak khán előre nyomul Kabul ellen: az emir súlyos beteg.

A pápai udvar összes tagjai és a pápai nemes gárda tisztjei utasítást kaptak, hogy okt. 12-én és 20-án teljes diszben, rendjeleikkel és egyéb jelvényeikkel jelenjenek meg a vatikánban, az uralkodók fogadására megszabott szertartáson. Ebből kitűnik, hogy Vilmos császár látogatása a pápánál nem lesz magánjellegű, hanem a pápa teljes fényben fogadja a német császárt.

Román lapszemle.

Az erdélyi magyar birtokosok Kolozsvárt tartott gyűlése zajos volt. Mindannyian keservesen panaszkodtak, hogy a kormány fenyegeti őket vagyonukban és jólétükben a regalék megváltásának új tervével. Pártkülönbség nélkül elhatározták, hogy védelmük érdekében tegyenek erélyes lépéseket. A gyűlés elfogadta azon indítványt, hogy az országgyűléshez ez ügyben felterjesztést tegyenek. Tizenhéttagú küldöttséget választottak, — mind magyar képviselők, kik megvitasák és megalkossák azon felterjesztést, melyet a gazdasági egylet szerkesztend. Csak a jelen volt főispánok elleneztek az említett indítványt s miután a gyűlés azt elfogadta, egyen kívül, mind elhagyták a termet.

Hogy ki volt az az egy s hányan hagyták el a gyűléstermet, erről hallgat a „Gaz.”

„Ha ez a lépés — így kiáltott Zeyk képviselő — eredménytelen leend; akkor tudni fogja mindenik erdélyi képviselő kötelességét.” Más szóval: vigyázzon a kormány, mert ha meg nem hallgat, mindnyájan az ellenzák soraiba megyünk át.

Ezt a magyaszót a „Gazeta” ragasztotta Zeyk szavai után; miután ő sincs megelégedve a mostani kormánnyal. Ha a mérsékelt ellenzék kormányképessé fogna válni: meg lenne-e azza! a „Gaz.” elégedve? Nem lenne, mert alig pár napja, hogy a „Pesti Napló” archichauven — azaz legutolsóbb magyar lapnak nevezte.

Melyik országos párt tehát az, a melyhez a „Gazeta” és a brassói német lap csatlakoznék? Ma még ilyen országos magyar párt nem létezik. Ők ma még csak Mocsáryt támogatják, ennek röpiratából bizonyítgatják álláspontjuk helyes voltát.

A „Gaz.” azt hirdeti, hogy az erdélyi magyarok mozgalma az összes magyarság között nagy feltűnést s a kormánynak nem kevés aggodalmat okozott. Állítása igazolására a „Pester Lloyd”-ból idézget s ezt meg a „Budapesti Tagblatt”-czáfolgatja. Ez aztán tetszik a Gazetának is, mert így kiált fel: „Nagyon helyesen beszél itt az Apponyi lapja, midőn az erdélyi aristokrácia bóréről — talán zsebéről — van szó.

Azonban rögtön így folytatja: „De miért nem támadja meg a kormánylapok nyomorult állításait akkor is, midőn a románokat és ezeknek előkelőit szemtelenül rágalmazták, még pedig szemtelenül s neki el kellett hinni, mert ő mondja.

Már is hiszi, hogy az erdélyrészi magyarság és

a kormány megtalálják a kiegyenlítés módját, mert Bethlen Aurél gróf így szólott: „Inkább legyek magyar mameluk s veszítsem el vagyonom felét, mint-hogy szóba álljak az erdélyi románokkal és szászokkal.” Kemény mondás, de egyuttal tulságos is. Azt mondanunk sem kell, hogy b. Bánfy György czikke ugyanesak tetszett a Lensoron, csak az az aggodalmas van, hogy hátha már igen késő minden kemény kifakadás. Az erdélyi magyarság feláldozta, a „Gaz.” szerrint, önálló jogait.

Ez azt teszi, hogy pártolta az uniót s ez nagy baj a „Gazeta” előtt. Hát még mit áldozott fel? Az egyúttlakókkal való egyetértést és az erdélyi részek összes kincseit. S mit nyert ezek helyett? Zsidó földes urakat és kultur-egyleteket. Panaszkodott most már b. Bánfy György, mert most már hátha késő! Már csak eligazítják valahogyan azt a regale ügyet is, a „Gaz.” nélkül is; de jól esett egy pillanatra a Gazetának is, hogy az erdélyi magyarság kebeléből is hallhatott olyan panaszhangokat.

A regale után vezércikket kap a szebeni rom. polgári leányiskola, melyről közelebb a „Pesti Napló” hozott részletes tudósítást, még pedig olyant, ami nem kellemes a Gazetának. Rögtön hivatkozik is őseinek, a rómaiaknak közmondására: „Midőn kettő veszekszik, a harmadik örvend.”

Ki az a kettő? s ki a harmadik? A kettő a gör. keleti s gör. kath. egyház s a harmadik ki is lehetne más, mint a magyarok. Ki örvend annak, hogy nem virágzik az assotiatinuea ezen egyetlen iskolája, melybe vagyonát befizette? Az a baj, hogy nem csak a magyar lapok, de még románok is vannak, kik okot adnak ezen román iskola gyalázására.

A „Gaz.” inti olvasóit, hogy ne higgyenek ama zajos híreknek, melyeknek czélja azt a román iskolát hitelvesztetté tenni.

Czenkalji.

Városi ügyek.

Tegnap délután városi közgyűlés volt, melynek tárgysorozatán több érdekes tárgy volt. A polgármester több csekély jelentőségű előterjesztést tévén, két interpelláció következett.

Az egyiket — csekély jelentőségűt — Schnell ügyvéd terjesztette elő, s utána Radányi József nyug. miniszteri számtanácsos interpellálta a polgármestert az ismeretes zászlóügyben. Az interpelláció szövszerinti szövege következő:

Tekintetes közgyűlés!

Szót kértem, hogy egyéni nézetemet az ismeretes zászlóügyben elfogulatlanul kifejtsem, azon elvhez ragaszkodva: „qui bene distinguit, bene docet”, s azután interpellációmát benyújtsam.

Tény, hogy a szász néppárt vezérei az E. M. K. E.-t nem szívelik, mert benne magyarosító tendenciát vélnek rejleni, mi által germán törzsüket az elnemzetietlenedés veszélye fenyegetné.

Ez okból a szász néppárt vezetői az E. M. K. E. ünnepélyeivel szemben passzív magatartást akartak követni. Midőn azonban a magyar nemzeti lobogót a város bérházán — melyben városi hivatalok vannak elhelyezve — lengeni látták, fölébredt bennük az aggodalom, hogy ebből a közönség épen az ellenkezőre, t. i. az ő aktív részvételükre fog következtetni.

Ebben fekszik, nézetem szerint, az indító ok a megtörtént demonstrációra, mely pártvezérük interpellációjában kifejezésre jutott. Az interpelláció eként nem az állami zászló, az állami hatalom jelvénye ellen volt intézve, hanem egyedül az E. M. K. E. ellen.

A szász néppárt vezérei ugyanis sokkal műveltebbek, mintsem egy pillanatra is megfélekedezhetnének arról, hogy I. István, az Árpád nemzetségből való király volt az, ki a szent koronát II. Sylvester pápától kapta, annak jeléül, hogy Magyarország most már a keresztény államok sorába lépett. Igen, ők sokkal műveltebbek, hogysem élénken ne gondolnának arra, miszerint II. Géza király volt az, ki a szászokat ad retinendam coronam országába vendégszeretőleg befogadta.

Teljes lehetetlen ennél fogva, hogy ama szászok utódai ezen szentesített keresztény állameszmétől elpártolhattak s így az ellen tüntethettek volna. Nem, bizonyára nem! Ellenkezőleg: ők ezen szent koronához, a melynek védelmére behivattak, szeghetetlenül hűvek, s mivel annak magasztos viselőjéhez hódolattal ragaszkodnak, magától érthetőleg az ő jogara alatt álló állam iránt is odaadó hűséggel viseltetnek.

Ámbár én ezekhez képest, az ismeretes tüntetésben államellenes tényt nem látok, ki kell mondanom mégis, miszerint a hely erre szerencsétlenül választott, mihelyt t. i. tekintetbe vesszük azt, hogy ezen gyűlésben csupán közigazgatási, gazdasági, szóval: a polgárok jólétét czélozó ügyeknek kellene ta-

nácskozás alá jutniok: míg ellenben politikai természetű dolgok, főleg olyanok, melyek nemzetiségi surlódásra okot adhatnak, gondosan elkerülendők voltak.

Ezen szempontból kiindulva, ama politikai enuncziáció, mely a mult kommunális ülésen szintén fölmerült, részéről felelet nélkül bizonyára nem marad vala, ha akkor itt jelen lehettem volna. Ez, az interpelláló urnak azon nyilatkozata, melylyel a kommunális üléseit internacionális gyűléseknek nyilvánította, mintha itt például francziák, angolok, oroszok stb. tehát merőben független nemzetek tanácskozása folyana.

Vajjon Magyarországon külföldre önálló nemzetiségek léteznek-e, vagy inkább csak egy egyetlen és oszthatatlan politikai nemzet? Volt ugyan Erdélyben egykor három egyenjogu nemzet, magyar, székely és szász. De kinek jutott volna eszébe ezért az akkori erdélyi országgyűléseket internationalis kongresszusoknak tekinteni? Az ott jelen volt deputátusok és regálisok mindnyájan ugyanazon hazának fiai valának.

A tisztelt interpelláló ur ennél fogva messze túllépett a czélon ama nyilatkozatával.

Ezzel álláspontomat az interpellációra vonatkozólag eléggé jeleztem. Szavaimból kiviláglik, hogy a tüntetés egyenesen az E. M. K. E. ellen volt irányozva. És e miatt magyar részről sem emelhető sérelem, mert hiába parancsolta már Kálmán király: De strigis, quae non sunt, nulla meritis fiat.

Előítéleteket csak az idő távolíthat el. Az E. M. K. K. némelyek előtt épen ilyen kísértet. Ki tőle irtózik, azon segíteni nem lehet.

És most a legfontosabbra, a „punctum saliens“-re kerül a sor, mi abból áll, hogy a nemzeti zászló kitűzése egy városi tisztviselőnek büntetést számított be s azért fegyelmi vizsgálattal lett fenyegetve.

Miként lehet ilyesmit vétségnek tartani, előttem megfoghatatlant!

A nemzeti zászlónak, mely Budán, a királyi várpalotán majestással lobog, Brassóban, egy városi bérházon, lobogni nem szabad?

Erklärung mir Graf Oerindur,
Woher die Zwiespalt der Natur?

Mi magának a királynak diszére van, azt Brassóban büntetést érdemlőnek merik nyilvánítani?

Miként lehet ezt ama hires jelszóval: „Ad retinendam coronam“ összeegyeztetni?

Tekintetes városi képviselő! Egy ilyen nagy botlást okvetlenül jóvá kell tenni. Adjunk azért kifejezést élénk sajnálatunknak a történetek felett, s tegyük ezáltal lehetővé, hogy a megbántott ország a feledés sűrű fátyolával takarhassa be.

Interpellációim így hangzik:

Miután mindnyájunk meggyőződése szerint a polgármester ur hivatalának legszebb előjogát abban találja, — hogy az egyetértés és békés együttélés e város lakói között meg ne zavartassék, következésképp nemzetiségi surlódásokra alkalom ne nyújtassék, kérdésem: Hajlandó e az igen tisztelt polgármester ur állásának tekintélyét oly irányban érvényesíteni:

1-ször, hogy a kérdéses rendőri tisztviselő ellen kitűzésbe helyezett vizsgálat azon esetben, ha megindított volt, azonnal megszüntetessék?

2-szor, tekintettel azon kinos benyomásra, melyet ezen zászlóügy az egész országban előidézett, hajlandó-e az engesztelődés geniusának hódolag, a történetek fölött képviselőtünk nevében élénk sajnálatának kifejezést adni, valamint arról gondoskodni, hogy jövőben ezen testület a lakosság jó egyetértését zavaró minden ilyen nemű tüntetéstől megkímélve maradjon?

Az interpellációt a képviselő tagjai nagy figyelemmel hallgatták végig, csak egy helyen, hol szóló a magyar nemzet oszthatatlanságáról beszélt, kiáltott bele egy hang: „Das wissen wir schon!“

A polgármester ur a jövő gyűlésre tartotta fenn magának a választ, de most is megjegyezte már, hogy a mult ülésen félreértetett, midőn szavai úgy értelmezettek, mintha ő Szabó Sándor rendőrbiztos ellen fegyelmi vizsgálatot akarna indítani.

A gyűlés további folyamáról lapunk jövő számában referálunk.

Irodalom.

„Regálék“ vagyis a kir. kisebb haszonvételek a mai érvényükben törvények és miniszteri rendeletekkel, királyi döntvényekkel s az ide vonatkozó bor-, hus-, fogyasztási-, vadászati-, fegyver-adó, vízjogi törvények s eljárás szabályaival és mintákkal. Irta Kassay Adolf.

A mint a könyv címe is mutatja, felöli az összes kisebb haszonbérleteket úgy, hogy azok mai érvényükben léteznek és kimerítő magyarázatokat nyújt

az eddig megjelent és érvényben levő határozatok és rendeletekből.

Kétségtelen, hogy a szerző az összeállításnál legszigorubbán a fennálló törvények és rendeletekhez tartotta magát, de mégis meglátszik, hogy könyve a nép használatára készült. És ezen feladatának csak ugyan jól meg is felelt, mert az előttünk fekvő könyvecske bárkinek is világos és megbízható utbaigazítást nyújthat regálé ügyeinkben. Számtalan gyakorlati példát tartalmaz a kérvények, egyáltalán a hatóságokkal érintkezésről, úgy hogy lehetővé teszi, hogy bárki is maga végezhesse ebbeli ügyeit. Az egész könyv önálló külön fejezetekre van osztva, a melyekben minden egyes ág külön tárgyalatik, mint p. o. koresmajog, italmérésijog, malomjog, vízi-szorgalmak, vásár-, vám- és révjog, kegy- uri jog-, halászati-jog, stb. Sokat ér a könyvben a kimerítő betűrendes tárgymutató is, amely fáradságnélkül gyorsan tájékoz. Bérlok, koresmárosok, szeszgyárosok s egyáltalán haszonbérlettel foglalkozóknak melegen ajánlhatjuk e könyvet. Ára 50 kr, megjelent és kapható Lampel Róbert (Wodianer F. és Fiai) cs. és kir. udvari könyvkereskedésében. Budapest, Andrassy-ut 21.

Helyi és vidéki hírek.

Tisza Kálmán miniszterelnök csütörtökön f. hó 13-án érkezik Ostendéből Budapestre.

Lapunk szerkesztője Ruscukban hirtelen megbetegedvén, kénytelen volt útját félbeszakítani s hazajönni.

A walesi herceg Erdélyben. A walesi herceg az eddigi intézkedések szerint, ha a medve-állományról kedvező hírek érkeznek, mint Rudolf trónörökös vendége, e hó végén több napra Görgény-Szent-Imrére utazik, hogy az ottani medveadászatokon részt vegyen.

Mihályi Károly volt apáczai ág. ev. lelkész a segessvári ág. ev. főgymnasium gondnoksága egyhangulag a magyar nyelv és irodalom tanárává választotta. Mihályi már elfoglalta új állását.

Mi mindenre jut Romániának pénze. 1885-ben Galaczon „Pruth“ czim a att társulatot alapítottak, melynek czélja a beszarabiai tiszta román eredetű ifjakat a tanulói pályán segélyezni. Tagsági díj havonként egy frank s ebből három év alatt csak 1600 frank gyűlt be. Évenként csak 300 frankot adhattak a beszarabiai szegény tanulók segélyezésére. Nagyon óhajtható — véli a „Gaz.“ — hogy az ilyen nemes és román társulatokat a lehető legjobban támogassák a románok.

Rendőri hírek. Elveszett a napokban a belváros-, alsó- s felső sétaterén tett séta alkalmával egy arany gyűrű öt gyémánttal, alliance kerettel. A becsületes megtaláló kéri, azt megfelelő jutalom mellett a a városkapitánysághoz leadni. — Találtatott a felső-sétaterén egy dohanytárcza, a mely a városkapitányságnál átvehető.

Jégverés. Beszterczéről írják: A napokban városunkban és a környéken óriási vihar volt; barack nagyságu, három-négy deka súlyu jégdarabok estek. A kertekben és a szőlőkben a vihar nagy károkat okozott. A jég a városban számtalan ablakot zúzott be.

Vig élet van Romániában. A román vasutak teljes tevékenységben vannak; Moldovából és Prahova, Buzó, Braila megyékből nagy mennyiségű gabonát szállítanak Galaczra, Brailába, a honnan haladék nélkül szállítják Angolhonba és Transzilván országba. A kereslet külföldről jelentékeny, az árak emelkedőben vannak. Bor és szilvapálinka — czujka — kevés lesz az idén Romániában. Ott a parasztok rendszeren czujkát isznak.

Templomrablás. A récei templom falát folyó hó 11-én éjjel aláasták és a templomban levő ezüst edényeket elrabolták. Ugy látszik a betörők ama bandának tagjai, a mely nyolcz nappal ezelőtt Pozsonyban és annak környékén tíz nagyobb betörést követett el. A rendőrség és a csendőrség válvette nyomozza a bűnösöket.

Szerencsétlenség a Dunán. Pozsonyba érkezett jelentések szerint, pénteken éjjel 11 órakor Szárazpatak közelében a Dunán nagy szerencsétlenség történt. Egy, a dunaszabályozási társaság tulajdonát képező csónakban egy asszony gyermekével és két matróz tartottak a lánczhajónak. A sebes víz a láncznak hajtotta a könnyű sajkát, minek következtében az felbillent. Mind a négy bentülő, a mentési kísérletek dacára a Dunába fullt.

Az első albán lap. Bukarestben jelent meg közelebb az első albán lap „Squipatari“ — Albán — név alatt, melyet onnan Albániába küldöttek, de mint a „Romanul“ írja, a török konzulok a példányok nagyobb részét lefoglalták.

Értesítés. A brassói kereskedelmi és iparkama-

rához épen most a Nagy-Szebeni cs. kir. 12-ik hadtest gondnokságától egy a nagy-szebeni 22-ik őrségi kórház és szászvárosi és besztercei csapat kórházak részére biztosítandó 1889, esetleg 1890 és 1891. évekre vonatkozó hirdetmény érkezett. Az ajánlati tárgyalások f. évi október 1. 3. és 5-én Nagyszebenben, illetőleg Szászvárosban és Beszterczén tartatnak. Érdeklődők a hirdetményt a hivatalos órákban a kamarai irodában betekinthetik.

Közigazdaság.

A keleti kereskedelem s kilitásainknak a keleten a konzuli jelentések lévén leghűbb tükre, czélszerűnek látjuk, az újabb consuli jelentéseket kivonatban t. olvasóinknak bemutatni.

A krajoval alkonzul 1888. junius havi jelentése.

Mezőgazdaság. A rozs és buza aratása folyamatosan van.

Buzából megközelítő becslés alapján mennyiségi- leg igen jó — hektáronként 16—18 q. — termés várható; míg a minőség a mult évinél valószínűleg rosszabb lesz. A rozstermés úgy mennyiség, mint minőségileg kielégítőnek ígérkezik.

A tengeri általában jól áll.

Kivétel. A gabonaforgalom — mint ezen időszakban rendszeren — szünetel. Csak a dunai állomásokon, főleg Corabiában, mely helység kedvező helyzetén fogva gyors virágzásnak indul, folytatják a már megkötött üzletek alapján a tengeri elszállítás.

Egy bécsi czég szeptember — októberi szállítás mellett nagyobb mennyiségű gyapjút vásárolt 100 kilogrammonként 200 frankért.

A behozatal, a helyi üzleti forgalomnak megfelelően, általában csekély volt. Csak a következő áruk behozatala volt valamivel jelentékenyebb: mezőgazdasági gépek, mint locomobilok, cséplőgépek stb., továbbá különböző építő-vas, fedélpléh, ablaküveg, cement és hydraulicus mész, gépolaj, viasz, stearin, ceresio, festékárú, firnisé, terpentín és impregnált takarók.

Bulgáriából malomkövek hozatala kísérletetett meg, de ezek minősége oly rossz, hogy a magyar gyártmányokkal nem versenyezhetnek.

Közlekedés. A carbunesci-tirgujiui vasutvonal f. évi július hó 1-én nyitott meg és ezáltal az utóbbi várossal és Crajovával közvetlen összeköttetés létesített.

„Albina“ takaré- és hitelintézet brassói fióktelepe.

1888. augusztus havi forgalmi kimutatás.

Bevétel:

Pénzkészlet 1888. július 31-én	20.908	frt	82	kr.
Takarékbetétek	172.958	„	31	„
Beváltott váltók	122.026	„	15	„
Nyílt hitelek	23.406	„	68	„
Termény-kölcsönök	10.828	„	67	„
Érték- és más kölcsönök	16.158	„	59	„
Ércpénzek	2.943	„	13	„
Kamatok s proviziók	3.564	„	28	„
Bizományok	382	„	84	„
Külfélék	19.523	„	66	„
Összesen	392.710	frt	13	kr.

Kiadás:

Takarékbetétek	16.380	frt	53	kr.
Leszámitolt váltók	113.773	„	51	„
Nyílt hitelek	62.537	„	37	„
Termény-kölcsönök	3.890	„	43	„
Érték- s más kölcsönök	7.135	„	—	„
Ércpénzek	6.457	„	02	„
Kamatok és proviziók	530	„	67	„
Bizományok	1.691	„	25	„
Külfélék	20.976	„	31	„
Költségek és fizetések	785	„	43	„
Pénzkészlet 1888. aug. 31-én	11.418	„	61	„
Összesen	392.701	frt	13	kr.

Bologa V. s. k., Petrescu N., s. k., Gămulea V. s. k.,
bankfiókvezér. segéd. könyvelő.

Nyílt tér.)*

Kar-énekiskola.

Jaschik Gyula karnagy énekiskolájában az oktatás szept. hó 15-én megkezdődik, a hol ifjú leányok magukat jó karénekesnökké képezhetik. Ezen fölül a magán-énekülésben külön órákban lehet oktatást nyerni. Az ének-iskola két szakaszról áll: egy előkészítő s egy felső osztályból. Az előkészítőbe felvétetnek 14 éven aluli növendékek, a felső kiképző osztályba pedig 14 éven fölüliek, kik már a megkívántató előképzettséggel bírnak. Minden tanítvány az egész tanévre 5 frtot fizet, miből a szükségesek fedeztetnek. Igen szegény, jó tehetségű növendékek ingyen oktatásban részesülnek.

Kik ezen oktatásban részt akarnak venni, szeptember hó 15-ike előtt jelentkezzenek a karmester lakásán (Szentlélek utca 103. szám alatt (iskola-utca szögletén) déli 12 és 2 óra között.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleménynek sem tartalma, sem alakjáért nem vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

H I R D E T M É N Y E K.

Szám 2226.—1888. telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A közhalmi kir. járásbírósa mint te lelkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Czepes János fogarasi lakos végrehajtónak sonai Gráma Juon végrehajtást szenvedő elleni 7 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a közhalmi kir. járásbírósa területén levő Sona község határára fekvő, a sonai 67. számú telekjegyzőkönyvben A + 1, 2, 4—114 rendszámok alatt s csak a Czepes János végrehajtató fél által szerzett végrehajtási zálogjog keblezése után Gráma Anna szül. Gráma tulajdonába átszállt ingatlanokra 1178 frt 27 krban megállapított kikiáltási árban; valamint a sonai 224 sz. tjkönyvben az A + 585/2. és 586. hr. számok alatt s csak a Czepes János végrehajtató fél által szerzett végrehajtási zálogjog bekebelezése után Folea Bukura tulajdonába átszállt birtokra az árverést 130 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi október hó 13-ik napján d. e. 10 órakor Sona község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvények 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. törv.-cikk 140. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Köhalom, 1888. június 20.

A kir. járásbírósa telekkönyvi hatósága: (310) 1 1 Végh, kir. járásbíró.

Máriacelli gyomorcsöppek.

Kitűnő hatása szer a gyomor minden betegségeiben.

Védjegy.

Főfőhatalmatlan étvágyhiány, gyomorgöngyösség, rossz illatú lélekzet, feltűvadás, savanyú felbőffenés, kólika, gyomorfurcs, gyomorfés, homok- és daraképződés, túlságos nyálkázás, sárgaság, undor és hányás, főfőadás (ha a gyomortól ered), gyomorgöngyösség, székszorulás, a gyomornak étellekkel és italokkal való túlterhelése, giliszták, lép-, máj- és aranyeres bántalmak esetében. — Egy üvege ára használati utasítással együtt 40 kr., kettős palack 70 kr.

Központi szétküldés Brády Károly gyógyszerész által Kremserben (Morvaország).

Kapható minden gyógyszerárban.

Óvás! A valódi máriacelli gyomorcsöppeket sokat hamisítják és utánozzák. A valódiság jelölő minden üvegnek piros, a fenti védjeggyel ellátott borítékba kell göngyölvé lennie és a minden üveghez mellékelt használati utasításon meg kell jegyezve lenni, hogy az Kremserben Gussek Henrik könyvnyomdájában nyomtatott.

Valódi minőségben kapható: Brassóban Goos J., Hornung Gyula, Jekelius J. özvegye, Kellemen Ferencz a „Fehér templom”-hoz; Kugler E. a „Higea”-hoz címzett és Schuster L. K. gyógyszerárban; — Fogarason Bildner, Hermann gyógyszer.; Földvart Schneider Vilmos gyógyszer.; Köhalomban Melas Ede és Wolff E. gyógyszer.; Seps-Szentgyörgyön Beteg Bálint és Barabás Ferencz gyógyszerészeknél; Tuszád fűrdő Dobay Lajos gyógyszerárban. (84) 19—25

PÁLYÁZAT.

Az „Előpataki gyógyfürdő birtokosainak szövetkezeté”-nél üresedésbe jött, 700, azaz hétszáz o. é.

forinttal és 50, azaz ötven forint irodai és fűtési átalánnyal javadalmazgatói állomásra

ezennel pályázat hirdettetik.

Folyamodók kötelesek igazolni:

a) a magyar, német és román nyelvben való jártasságukat,

b) kettős könyvviteli ismeretüket.

Megválasztás esetén köteles az

illető 1000, azaz egyezer forint biztosítékot készpénzben, vagy a budapesti értéktőzsdén jegyzett óvadék-

képes értékpapirokban letenni, vagy háromszoros értékű ingatlanokra első helyen bekebelezeteni.

A pályázat határideje folyó évi szeptember hó 20-ik napja.

A kellően felszerelt folyamodványok fenti határidőig alólirottához Kilyénbe (u. p. Seps-Szentgyörgy) intézendők.

Az előpataki gyógyfürdő birtokosainak szövetkezte.

Dr. Székely György, igazgató.

309 1—3

The Neuchatel Asphalte Company Limited

kizárólagos engedélyese a Va de Travers asphalte bányának Helvéciában.

Részvénytőke 1.000.000 font Sterling.

Főszékhely: London.

Fióktelep: Budapest, V., Ferencz József-tér 6. szám. a.

elvállal mindennemű asphalte-munkákat, nevezetesen: kocsutak, járdák, udvarok, kapualjak, istállók, konyhák stb. burkolását és különösen

nedves falak kiszáritását

jutányos árak s kedvező fizetési feltételek mellett, melyeknek köszöni, hogy a nevezetesebb magyar vidéki városokban eddig majdnem kizárólag minden, 1887. végeig összesen 90.000 méterre rugó munkát készített, Budapesten 235.000 métert és az egész világon közel 7 millió métert.

Felvilágosításokkal, árjegyzékekkel szívesen szolgálunk.

286 1 6

Az igazgatóság.

Szám 8647.—1888.

Az 1886. évi XXI. törv. cikk 28. §-a értelmében a törvényhatóság igazoló választmánya által a m. kir. adóhivatal kimutatása szerint az 1889. évre összeállított névjegyzéke Brassó vármegye legtöbb adót fizetőinek.

1. Czell Károly, rozsolis-gyártó, Brassó. 4575 frt 96 kr. (Gyógyszerész.)
2. Dr. Czell Vilmos, szeszgyáros. 3869 frt 84 kr. (Jogtudor. Kétszer számítva.)
3. Kamner Ede, kereskedő. 3495 frt 50 kr. (Iparkamarai tag.)
4. Czell Frigyes id., szeszgyáros. 2381 frt 94 kr.
5. Fleischer Mihály, mészáros. 2192 frt 86 kr. (Iparkamarai tag.)
6. Popp B. György, olajgyáros. 2088 frt 20 kr. (Iparkamarai tag.)
7. Czell Frigyes ifj., szeszgyáros. 1934 frt 92 kr.
8. Malcher Mór, háztulajdonos. 1856 frt 86 kr.
9. Königes János, kereskedő. 1843 frt 18 kr. (Iparkamarai tag.)
10. Dr. Fabriczius József, orvos. 1695 frt. (Orvos, kétszer számítva.)
11. Hesshaimer Adolf, kereskedő. 1582 frt 11 kr. (Iparkamarai alelnök.)
12. Bachmayer Gyula, ügyvéd. 1476 frt 33 kr. (Ügyvéd, kétszer számítva.)
13. Mayer József, ügyvéd. 1174 frt 30 kr. (Ügyvéd, kétszer számítva.)
14. Plekersfeld József, nyug. bíró. 1104 frt 53 kr. (Nyug. bíró, kétszer számítva.)
15. Hiemesch Henrik, mészáros. 1096 frt 43 kr.
16. Marienburg Rezső, háztulajdonos. 1016 frt 94 kr.
17. Dr. Otobán Nándor, orvos. 983 frt 18 kr. (Orvos, kétszer számítva.)
18. Zeides Péter, háztulajdonos. 733 frt 33 1/2 kr.
19. Langer Tamás, ügyvéd. 881 frt 84 kr. (Ügyvéd, kétszer számítva.)
20. Kärtsch Keresztély, mérnök. 875 frt 90 kr. (Mérnök, kétszer számítva.)
21. Dück György, ny. tszéki elnök. 783 frt 94 kr. (Bíró, kétszer számítva.)
22. Thiesz Károly, ny. lelkész. 782 frt 12 kr. (Lelkész, kétszer számítva.)
23. Ridély Frigyes, háztulajdonos. 777 frt 49 kr.
24. Dück József, börgyáros. 773 frt 82 kr. (Iparkamarai tag.)
25. Joanides György, kereskedő. 763 frt 69 kr.
26. Schlandt Gottlieb, börgyáros. 760 frt 20 kr. (Iparkamarai alelnök.)
27. Diamandi Manole, kereskedő. 760 frt 04 kr. (Iparkamarai elnök.)
28. Brennerberg Gyula, törv. b. 754 frt 26 kr. (Törv. b., kétszer számítva.)
29. Jekel Vilmos, gyáros. 749 frt 79 kr. (Végzett gazdász, kétszer számítva.)
30. Vasadi József, magánzó. 743 frt 71 kr. (Iparkamarai tag.)
31. Tartler Márton, háztulajdonos. 665 frt 15 kr.
32. Korodi Mihály, háztulajdonos. 645 frt 14 kr. (Iparkamarai tag.)
33. Popovits A. András, háztulajdonos. 643 frt 52 kr.
34. Honigberger Frigyes, háztulajdonos. 638 frt 80 kr.
35. Nemes Péter, kir. közjegyző. 626 frt 60 kr. (Kir. közjegyző, kétszer szám.)
36. Jekeliusz Károly, kereskedő. 626 frt 10 kr.
37. Kopony Mihály, haszonbérlo. Rozsnyó. 624 frt 58 kr. (Erdész, kétszer szám.)
38. Puskariu József, ügyvéd. Brassó. 622 frt 14 kr. (Ügyvéd, kétszer szám.)
39. Steru Constantin, háztulajdonos. 621 frt 98.
40. Stenner Pál, háztulajdonos. 613 frt 24 kr.
41. Duschoiu János id., kereskedő. 599 frt 34 kr. (Iparkamarai tag.)
42. Reményik István, háztulajdonos. 597 frt 03 1/2 kr.
43. Prentner József, háztulajdonos. 595 frt 44 kr.
44. Nagy István, háztulajdonos. 584 frt 59 kr.
45. Schmidt Albert, tőkefényes. 582 frt 66 kr.
46. Ludwig Ferencz, vendéglős. 569 frt 09 kr.
47. Schmidts Vilmos, ügyvéd. 558 frt 66 kr. (Ügyvéd, kétszerszámítva.)
48. Reich Ágoston, ügyvéd. 518 frt 30 kr. (Ügyvéd, kétszer számítva.)
49. Jakab József, ügyvéd. 510 frt 80 kr. (Ügyvéd, kétszer számítva.)
50. Zeidner Henrik, kereskedő. 532 frt 06.
51. Henning Frigyes, földbirtokos. 529 frt 97 kr.

52. Binder Frigyes, kereskedő. 517 frt 85 kr.
53. Zeidner Traugott, méz-záros. 512 frt 48 kr.
54. Müller Gyula, kereskedő. 501 frt 15 kr.
55. Jekel Gyula, ügyvéd. 492 frt 70 kr. (Ügyvéd, kétszer számítva.)
56. Adler J. R., ruhakereskedő. 479 frt 06 kr.
57. Hornung Ferencz id., háztulajdonos. 462 frt 27 kr.
58. Copony Márton, papirgyáros. 461 frt 99 kr.
59. Maurer Viktor, bankigazgató. 457 frt 50 kr.
60. Lázár Gerő, kereskedő. 450 frt. (Mint iparkamarai tag, kétszer számítva.)
61. Drexler János, vendéglős. 444 frt 95 kr.
62. Römmmer Gyula, tanár. 423 frt 90 kr. (Tanár, kétszer számítva.)
63. Dr. Schwarz Frigyes, orvos. 422 frt 80 kr. (Orvos, kétszer számítva.)
64. Márk Sámuel, kereskedő. 418 frt 27 kr.
65. Schuster Károly, gyógyszerész. 417 frt 76 kr. (Gyógysz., kétszer számítva.)
66. Adler Jakab Leopold, pénzváltó. 417 frt 50 kr.
67. Herfurth Feren z, háztulajdonos. 415 frt 23 kr.
68. Fromm Márton, áruközvetítő. 409 frt 67 kr.
69. Böhlert Ede, háztulajdonos. 404 frt 08 kr. (Sebész.)
70. Quittner Salamon, szeszgyáros. 370 frt 22 kr.
71. Teutsch Mihály, szőcs. 368 frt 39 kr.
72. Dr. Tartler Frigyes, megyei főorvos. 364 frt 97 kr. (Orvos, kétszer szám.)
73. Schwarz Henrik, cipész. 364 frt 58 kr. (Iparkamarai tag)
74. Lamberger Károly, háztulajdonos. 363 frt 58 kr.
75. Beldi Gusztáv, tanácsi gyakornok. 362 frt.
76. Schnell Károly, ügyvéd. 353 frt. (Ügyvéd, kétszer számítva.)
77. Kugler Ede, gyógyszerész. 348 frt 80 kr. (Gyógysz., kétszer számítva.)
78. Müll János, földbirtokos, Feketealom. 347 frt 53.
79. Dr. Gusbeth Ede, orvos. 344 frt 54 kr. (Orvos, kétszer számítva.)
80. Hellwig Samu, sörfőző. 337 frt 03 1/2 kr.
81. Ollinger György, kalapos. 334 frt 58 kr.
82. Teutsch Gyula, liquergyáros. 333 frt 24 kr.
83. Fabriczius Károly, kereskedő. 332 frt 57 1/2

Pótlagok.

1. Fabriczius Gusztáv, kereskedő. 332 frt 57 1/2 kr.
2. Adler Leopold, fényképész. 332 frt 38 1/2
3. Buntioiu Andre, vállalkozó. 326 frt 45 1/2 kr.
4. Salmen Frigyes, szobakészítő. 325 frt 39 1/2 kr.
5. Laskay Adolf, butorgyáros. 318 frt 70 kr.
6. Péter Mihály, cipész. 318 frt 05 kr.
7. Tittes György, borkereskedő. 310 frt 86 kr.
8. Thul János, harisnyagyáros. 309 frt 71 kr.
9. Söcsék Ferencz, cipész. 306 frt 02 kr.
10. Gyertyánffy Emil, kereskedő. 304 frt 36 kr.
11. Felter Gusztáv, háztulajdonos. 304 frt.
12. Bundschuh Lajos, földbirtokos. 298 frt.
13. Pellionis Frigyes, gabonakereskedő. 297 frt 87 kr.
14. Járossy János, háztulajdonos. 297 frt 04 kr.
15. Tichy Ferencz, sörfőző, Földvár. 299 frt 69 kr.
16. Mandl Henrik, vállalkozó. 295 frt 85 kr.
17. Siegens János, kenyérsütő. 294 frt 71 kr.
18. Stamm Traugott, kereskedő. 293 frt 60 1/2 kr.

Mi is azon megjegyzéssel hozatik köztudomásra, miszerint ezen névjegyzék mai napon kezdve jelen szeptember hó 28-ik napjáig a vármegye főjegyzőjének irodájában ki lesz téve; az igazoló-választmány pedig a névjegyzék végleges megállapítása céljából ülését szeptember 29-én délután 3 órakor s esetleg az azt követő napon fogja tartani, mely ideig mindazok, a kik netalán ezen névjegyzék ellen felszólalni, vagy az 1886. évi XXI. törvények 26. §-ában megírt kedvezményt igénybe venni óhajtják, a hivatalos órák tartama alatt a vármegye főjegyzőjénél ez irányban megjegyzéseiket beadhatják.

Brassóban, 1888. évi szeptember hó 1-én tartott igazoló-választmány üléséből:

Roll Gyula,
kir. tanácsos alispán.

Tompa Sándor,
főjegyző.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetem, Brassó, ALEXI könyvnyomdaja Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.